

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 46 0 Ip 097217 21 Pž

Novi Travnik, 03.11.2021. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija: Davor Kelava, kao predsjednik vijeća, Alma Islamović i Nijaz Krnjić, kao članova vijeća, u izvršnom predmetu tražitelja izvršenja Sparkasse Bank d.d. BiH ul. Zmaja od Bosne broj 7 Sarajevo, protiv izvršenika „Paloč“ d.o.o. Gornji Vakuf/Uskoplje, Vrbaska bb, Gornji Vakuf/Uskoplje, zastupan po punomoćniku mr. sc. Damir Raguž, advokatu iz Mostara, ul. dr. Ante Starčevića broj 32C, radi izvršenja na nekretninama, vrijednost spora 211.087,31 KM, odlučujući po žalbi izvršenika izjavljenoj protiv rješenja Općinskog suda u Bugojnu, broj 46 0 Ip 097217 20 Ip od 21.01.2021.godine, na sjednici vijeća održanoj dana 03.11.2021. godine, donio je slijedeće:

RJEŠENJE

Žalba izvršenika se uvažava, ukida rješenje Općinskog suda u Bugojnu, broj 46 0 Ip 097217 20 Ip od 21.01.2021.godine i predmet vraća prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

Obrazloženje

Osporenim prvostepenim rješenjem prigovor izvršenika od 28.09.2020.godine izjavljen na rješenje tog suda broj 46 0 Ip 097217 20 Ip od 24.07.2020.godine se odbija kao neosnovan i isto se u cijelosti održava na snazi.

Protiv ovog rješenja izvršenik zastupan po punomoćniku je blagovremeno izjavio žalbu kojom pobija isto u cijelosti iz razloga pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te povrede odredaba Zakona o izvršnom postupku, s prijedlogom drugostepenom sudu da žalbu usvoji, rješenje o izvršenju istog suda, broj gornji, od 24.07.2020.godine, kao i pobijano rješenje od 21.01.2021.godine stavi van snage, sprovedene radnje ukine i postupak obustavi te obaveže tražitelja izvršenja da izvršeniku naknadi troškove sastava prigovora i žalbe u iznosu od po 920,00 KM + PDV. U obrazloženju žalbe se navodi da je prijedlog za izvršenje podnesen na temelju mjenice serija AF 7438654 koja se u datom slučaju smatra mjenicom po viđenju i koja mjenica je popunjena protivno odredbama ugovora što je zapravo čini nevjerodostojnom ispravom, a kako se to detaljno obrazlaže u žalbi i koju mjenicu, izvod iz poslovnih knjiga, a niti bilo kakvu dokumentaciju na koju se poziva tražitelj izvršenja nije zaprimio izvršenik i zbog čega se nikada nije mogao očitovati u pogledu sporne dokumentacije pa shodno navedenom nalazi da, a kako je isto i zastarjelo, su se stekli uvjeti propisani članom 47. Zakona o izvršnom postupku koji sprječavaju sprovođenje izvršenja pa je predložio donošenje odluke kao u uvodu ove žalbe.

Tražitelj izvršenja u odgovoru na žalbu istu je osporio u cijelosti s prijedlogom drugostepenom sudu da odbije žalbu izvršenika kao neosnovanu i prvostepeno rješenje potvrdi.

Nakon što je ispitao osporenu odluku u granicama navoda iz žalbe i po službenoj dužnosti u smislu odredbe člana 221. Zakona o parničnom postupku ("Službene novine FBiH", broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), a u vezi sa članom 21. stav 1. Zakona o izvršnom postupku ("Službene novine F BiH" broj 23/03, 52/03, 33/06, 39/06, 39/09, 35/12 i 46/16), ovaj sud zaključio je slijedeće:

Žalba je osnovana.

Iz predmetnog stanja spisa proizilazi da je tražitelj izvršenja kod tog suda dana 06.03.2020.godine podnio protiv izvršenika prijedlog za izvršenje temeljem mjenice serija AF 7438654 koja je protestirana pod poslovnim brojem 46 0 V 096564 20 V od 04.02.2020.godine radi namirenja novčanog potraživanja u iznosu od 211.087,31 KM sa zateznom kamatom po zakonskoj zateznoj kamatnoj stopi od 12% godišnje počev od 04.02.2020.godine do konačne isplate, troškova potrebnih za sprovođenje izvršenja u iznosu od 87,00 KM kao i troškova ovog postupka po odluci suda, a sve u roku od 3 dana od dana prijema rješenja o izvršenju te ukoliko izvršenik u ostavljenom roku ne namiri novčano potraživanje tražitelja izvršenja to predlaže da se isto odredi zabilježbom izvršenja u zemljišnoj knjizi, utvrđivanjem vrijednosti nekretnina i prodajom vlasničkog odnosno suvlasničkog dijela izvršenika i to na k.č. 832/210 zv. „Dubrava“, u naravi šuma površine 5309 m² upisana u zk.ul.br. 71 SP_ Rasavac i k.č. broj 1590 zv. „Krumpirište“ u naravi oranica površine 988 m² upisana u zk.ul.br. 1228 k.o..., zatim popisom, procjenom i prodajom pokretnih stvari izvršenika koji se nalaze na adresi sjedišta izvršenika te pljenidbom novčanih sredstava izvršenika koja se nalaze na transakcijskim računima istoga, pobliže označenim u prijedlogu i njihovim prijenosom na transakcijski račun tražitelja izvršenja sve do potpunog namirenja, a kojem prijedlogu je sud udovoljio i dozvolio predloženo izvršenje svojim rješenjem o izvršenju, broj gornji, od 24.07.2020.godine.

Protiv ovog rješenja izvršenik je blagovremeno izjavio prigovor s prijedlogom da se predmetno rješenje stavi van snage, provedene radnje ukinu i postupak obustavi te obaveže tražitelj izvršenja da nadoknadi izvršeniku troškove ovog postupka iz razloga kako istaknutog prigovora zastare, tako i što izvršenik nikada nije zaprimio spornu mjenicu, a niti je ista prezentirana na plaćanje te da tražitelj izvršenja nije pravilno označio visinu potraživanja jer je sam i proizvoljno ispisao bjanko mjenicu.

Tražitelj izvršenja u odgovoru na prigovor je isti osporio u cijelosti.

Prvostepeni sud odlučujući o prigovoru izvršenika je zaključio da isti nije osnovan uz obrazloženje kako u bitnom slijedi:

Prije svega, prvostepeni sud je na temelju predmetnog stanja spisa i priloženih dokaza utvrdio da je rješenje o izvršenju, broj gornji, određeno na temelju izvršne isprave tog suda broj 46 0 V 096564 20 V od 04.02.2020.godine i ovlaštenja za popunu mjenice od 25.05.2018.godine.

-da je prigovor zastare neosnovan jer se, suprotno navodima izvršenika, ne radi o mjenici po viđenju već o mjenici čije dospijeće određeno na dan 30.01.2020.godine, koja je popunjena u skladu sa mjeničnom izjavom od 25.05.2018.godine, kojim je izdavalac mjenice dao izričito i neopozivu saglasnost da je Sparkasse Bank d.d. BiH kao zakonit imalac mjenice ovlaštena u svako doba i bez daljnje saglasnosti mjenicu koristiti za naplatu svog dospjelog potraživanja iz ugovora o revolving kreditu broj 749435/2 od 25.05.2018.godine, u tu svrhu upisati iznos dospjelog potraživanja na dan popunjavanja uključujući kamate, naknade i druge troškove, upisati dospijeće, domicilirati ih po svojoj volji, u tekstu bjanko mjenice unijeti sve druge dopune koje smatra potrebnim te ih podnijeti na isplatu;

-da je izdavalac mjenice u datom ovlaštenju upoznat da potpisom tog ovlaštenja potvrđuje da je svjestan pravnog značaja datog mjeničnog ovlaštenja i da je navedeno ovlaštenje dao dobrovoljno i koje je potpisano od strane ovlaštene osobe tj. direktora;

-da je mjenica na dan dospijeća podnesena na naplatu sa računa dužnika „Paoč“ d.o.o. Gornji Vakuf-Uskoplje, ali ista nije mogla biti naplaćena jer na računu izdavaoca mjenice nije bilo sredstava, što je potvrđeno na poledini mjenice na kojoj je dana 30.01.2020.godine stavljena klauzula „N.plativa“ i ista je potpisana od strane ovlaštenih osoba banke, kod koje je izdavatelj mjenice imao otvoren transakcijski račun slijedom čega prvostepeni sud nalazi da navodi izvršenika u vezi zaprimanja sporne mjenice i njenog podnošenja na isplatu su netačni. Kako je tražitelj izvršenja na mjenici naveo iznos od 211.087,31 KM, a izvršenik u postupku koji je pokrenut podnošenjem mjenice na protest nije isticao prigovore te vrste, odnosno prigovor na visinu duga, niti je sudu dostavio dokaz da je mjenični dug izmiren, a da je vanparnični sud izdao protest dana 04.02.2020.godine i na temelju kojeg je pokrenut ovaj izvršni postupak, pa kako u odnosu na visinu potraživanja koja je promjenjiva kategorija i ista se može dokazivati tokom cijelog izvršnog postupka, to u konačnici zaključio da ne postoje razlozi propisani u članu 47. Zakona o izvršnom postupku koji bi sprječavali predmetno izvršenje, pa je prigovor istoga odbio i odlučio kao u izreci pobijanog rješenja na temelju člana 49. Zakona o izvršnom postupku.

Međutim, suprotno obrazloženju prvostepenog suda, predmetni izvršni postupak nije pokrenut na temelju izvršne isprave nego je isti pokrenut na temelju vjerodostojne isprave iz člana 29. stav 1. i 2. Zakona o izvršnom postupku i u kom slučaju po prigovoru izvršenika je trebao provesti postupak u smislu odredbe člana 50. Zakona o izvršnom postupku.

Dakle, protestirana mjenica ima značaj vjerodostojne isprave na osnovu koje je moguće tražiti izvršenje nad imovinom mjeničnih dužnika i kao takva predstavlja izvršni naslov.

No, pri tome je važno napomenuti da protest mjenice je poseban postupak koji se vodi pred sudom, i u kojem se utvrđuje činjenica da glavni mjenični dužnik nije blagovremeno platio mjenicu. Na osnovu provedenog postupka sud na zahtjev imatelja mjenice izdaje ispravu „Protest“ kojom se potvrđuje da su sa strane povjerioca bile poduzete sve radnje potrebne za ostvarivanje mjeničnog prava i da mjenica nije blagovremeno bila naplaćena tj. ista služi kao dokazno sredstvo imatelja mjenice da je on ili njegov punomoćnik poduzeo sve radnje koje su bile potrebne za ostvarivanje mjeničnog prava i da mjenica nije bila plaćena, odnosno da nije bila akceptirana, što u biti predstavlja mjenično pravnu radnju tako da isti ne posjeduje kvalitet izvršne isprave iz člana 23. citiranog Zakona.

Stoga, kada je prijedlog podnesen na osnovu vjerodostojne isprave tj. gdje parnični postupak nije prethodio izvršnom postupku i da pravna snaga vjerodostojne isprave mjenice s protestom ne posjeduje kvalitetu izvršne isprave, pa kako se upravo osporava valjanost iste pa samim tim i visina predmetnog potraživanja, to je sud kod takvog stanja stvari trebao cijeniti prigovor izvršenika u smislu navedene zakonske odredbe, a što je zbog pogrešnog pravnog pristupa očito propustio učiniti na pravilan i zakonit način.

Radi toga, ovaj sud je uvažio žalbu žalitelja i ukinuo pobijano rješenje te se predmet vraća istom sudu na ponovno odlučivanje shodno odredbi člana 235. stav 1. tačka 3. Zakona o parničnom postupku.

Imajući u vidu navedeno, prvostepeni sud će ponovno raspraviti po prigovoru izvršenika u postupku povodom prigovora izvršenika izjavljenom protiv rješenja o izvršenju na osnovu vjerodostojne isprave primjenom odredbi člana 50. Zakona o izvršnom postupku. Istovremeno ostavlja se prvostepenom sudu da u smislu odredbe člana 397. Zakona o parničnom postupku, a u vezi sa članom 16. Zakona o izvršnom postupku odluči o troškovima nastalim povodom izjavljenog pravnog lijeka.

Predsjednik vijeća

Davor Kelava